

ксáндръ повелíлз ѿ закопáли колкото се ѿзбíли ѿтъ войскáта Дáрíева, ѿ колкото оуловíлз жíвы пéснáлз ги. Заповѣдáлз ѿмз да рѣчáтъ на-Дáиá, защò пò-добрѣ ты ё царь Дáрíе да господствéвашз Персiá, ѿ да дáвашз харáчз, нéжели да напрáвишз дрѣгз бóй съ Македóнцыте, защòто ты оубíха мѣже-ственный Мíгáнтá, ѿ ще оубíатз ѿ тебе. По-слѣ станáлз А́лксáндръ ѿ премíналз Еуфрáтъз рѣ-кà, ѿ повелíлз да развалáтъ сiчките мостóве на-рѣкáта. А́ Дáрíи безз да ѿзгѣбе времè напи-салз писмà посiчкото си царство да се сверáтъ въ Вавíлòнá. Събрáлисе сiчките въ мáлко днi, написалз ги, ѿ намѣрилисе 2: мiлiбнá, съ коiто ѿтiшалз пакз срещò А́лксáндра.

ДАРИИ БИЕ АЛЕКСАНДРА.

А́лксáндръ като видѣлз войскáта Дáрíева тол-кова мнòго, оуплáшилсе, ѿбáче никазáлз нiкомò. Разхождáлсе ѿзз войскáта, ѿ думáлз: О́ мѣже-ственный ми Македóнцы ѿ Лакедемóнцы! всáкз че-ловѣкз гдѣто бѣга, скоро гѣ оуловáтъ. ѿтъ гла-сáтъз Левски мнòго живòтны бѣгатз: така ѿ кра-зiте нáши, само да чѣатз, защò ѿтiваме срещò тѣхз, ѿтъ страхáтъз си ще оумратз. Нiе сега за-кáчихме да ги гòниме, ѿ да ги оубíваме, защò товà станà ѿбыкновенiе [áдѣтъз] да бѣгатз ѿтъ нáсъ, ѿ да се навíватз. Воистина Дáрíи мнòго войскà ё довелз, ѿбáче нáшата ё благочестíва, ѿ